

Isabelino proroctví aneb Life after efil

Jaroslav Fránek

P.O.KRO.K. – První organizace pro kroměřížskou kulturu - Kostelany

Režie: Jaroslav Fránek

Předposlední představení festivalu HDM 2024 přivezl z Kostelan divadelní soubor P.O.KRO.K., tedy „První organizace pro kroměřížskou kulturu“. Jedná se o autorskou inscenaci Jaroslava Fránka. Ten hru nejen napsal, ale také zrežíroval, a dokonce si zahrál i jednu z postav. Všeestranně nadaný Fránek vytvořil divadelní tvar, jež se žánrově řadí k estrádám. Divák měl možnost zhlédnout 11 herců a hereček, kteří nám předvedli sled scének různých úrovní.

Hra je postavena na jednoduchém příběhu, kde se nám představí 3 ústřední páry a řada dalších postav. První ústřední dvojice, manželé Dita a David Dvořákoví jsou otráveni jeden z druhého a spíše než spolu, žijí vedle sebe. Bohatý šlechtický pár Klára a Karel Královi jsou povrchní lidé žijící v luxusu, avšak bez jakékoliv zkušenosti v oblasti milostného života. Nepořádek v domácnosti a hojnost sexu je naopak vlastní třetí ústřední dvojici – lesbičkám Vanese a Žanetě. Tři páry dále spojuje společná uklízečka Josefa a také Klářina sestřenice Ivona, jež touží po lásce i partnerském životě. Na společném večírku se postavy dozví o vědmě Isabele, která přijela do jejich města. Rozhodnou se vědmu navštívit a zjistit svoji budoucnost.

Celý příběh je postaven na jednotlivých skečích a plní funkci jakéhosi věšáku na vtipy. Je doplněn o časté forbíny a čilou interakci s divákem. Toho herci pozvou i na jeviště.

Plytkost příběhu a dlouhá expozice jsou největší slabinou inscenace. Úvodní expozice trvá de facto celou první polovinu. Naopak na konci představení marně hledáme jakýkoliv hlubší konstrukt, ke kterému mohly postavy dospět a který je mohl jakkoliv proměnit.

Autor i herci chtějí za každou cenu pobavit diváka. Předvádějí karikatury svých postav a staví pouze na prvoplánovém slovním humoru. Chybí dramatické situace. Přitom ty by dodaly na tempo-rytmu a poutavosti. Hra se po čase divákovi jeví jako příliš dlouhá a nikam negraduje.

Typově je představení až na výjimky obsazeno šikovně. Zkušený soubor s patnáctiletou tradicí má řadu kvalitních herců. Dobře existují na jevišti, plní zadané mizanscény a zvládají jevištní mluvu včetně správné artikulace. Navíc vyzařují silnou vnitřní energii. Lehce ji přenáší jeden na druhého i na samotné diváky v sále. Hravě se dokážou popasovat s hereckými úkoly. Postava Josefy (Marie Němečková) působí na jevišti plasticky a přirozeně. Stejně tak je tomu u postavy Ivony (Andrea Tobiášová). Za zvláštní zmínku stojí výborné herecké ztvárnění Vandy jako muže u Gabriely Novákové.

Soubor obohatil přehlídku výrazně autorskou inscenací, kterou diváci v Němčicích přijali kladně. Sami tvůrci nás přesvědčili, že mohou mít v budoucnu i vyšší ambice než „pouze“ pobavit diváky.

Juraj Háder

